

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2023.

ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ
ΜΕ ΤΟΝ ΟΡΘΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟΥ (15 Απριλίου 2023).

Η Θεόσωμος Ταφή και ή εις Άδου
Κάθοδος τοῦ Κυρίου και Σωτήρος ἡμῶν
Ίησοῦ Χριστοῦ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Κρήσκεντος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ.

ΟΡΘΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμην.

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,**

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς**

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς

ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ
β').**

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὄλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·
οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς

σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ
ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθοις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
 ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ὡσεὶ τραυματῆαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν

σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
 πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῆ ἐπιλελησμένη;
 κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρῶτ' ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχὸς εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον

καὶ τοὺς γνωστοὺς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆι,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν

ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.
 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ

πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**.
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοῦς

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 Κυρίου.**

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ
 ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 Κυρίου.**

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
 καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
 αὐτούς,

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 Κυρίου.**

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
 ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 Κυρίου.**

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι
καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν
μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρί ... Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ
ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ
ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· **Ζωοδότα**
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα
τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, **Χριστὸς**
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα, Τριωδίου Ἦχος α' Τὸν τάφον
σου Σωτήρ.**

**Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ
Σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ,
μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ
μνήματι· ὅθεν ὄρθρῳ, αἱ μυροφόροι
γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς
προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.**

Δόξα ...

**Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν
Ἀνάστασιν.**

Καὶ νῦν ...

**Ἐξέστησαν χοροί, τῶν Ἀγγέλων ὄρῳντες,
τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον
κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς
νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, ὃν τὰ τάγματα, τὰ
τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι,
σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς Κτίστην
καὶ Κύριον.**

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - **τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

Κανόνες

Ὦδὴ α', Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα
πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς
ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες,
ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ
ἄσωμεν· Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται».

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν , δόξα σοί.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ
ἐπιτάφιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῆ ταφῆ
σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι,
καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἄδην
θανατώσαντι.

Δόξα Πατρί ...

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ
ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια,
κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῆ
νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γάρ,
νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἴνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης,
καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς·
ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς
μου ἢ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφείς φθαρέντα με,
καινοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

Καταβασία.

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν
σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ
Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως
γάρ δεδόξασται».

Ῥδὴ γ', Τριωδίου Ἦχος πλ. β Ὁ Εἰρμός.

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα».

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν , δόξα σοί.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὀράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Δόξα Πατρὶ ...

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἦνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῆ δὲ Σῶτερ, τῆ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, Θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, **πλήν σου Κύριε φιλόανθρωπε.**

Καταβασία.

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κάθισμα Ἦχος α' Ὁ Εἰρμός.

**Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται
τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ
ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο
κηρύττοντος, Γυναίξι τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ
δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην,
σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται
 τηροῦντες, νεκροὶ τῆ ἀστραπῆ, τοῦ
 ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο
 κηρύττοντος, Γυναίξι τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ
 δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην,
 σοὶ προσπίπτομεν, **τῷ ἀναστάντι ἐκ
 τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.**

Ὡδὴ δ', Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

«**Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν,**
 προορῶν Ἀββακούμ ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ
 δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ,
 ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος».

Δόξα σοὶ ὁ Θεός ἡμῶν , δόξα σοί.

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἦν
 εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει τῶν ἔργων·
 παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ
 καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ
 ἀνακτώμενος.

Δόξα Πατρί ...

Ῥωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος,
 ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῆ
 σου, διή ρῆται σπαράττουσα· ἄμφω γὰρ
 δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου, Λόγε τῷ
 κράτει σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη,
 βροτὸν ὀρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον
 τοῖς μώλωπι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ
 φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία

«Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν,
προορῶν Ἀββακοῦμ ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ
δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ,
ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος».

ᾠδὴ ε', Τριωδίου ἤχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

«**Θεοφανείας σου Χριστέ,** τῆς πρὸς ἡμᾶς
συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας
ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται».

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν , δόξα σοί.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς
χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος
ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε
μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής,
τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλήν σχηματίζει·
ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα Πατρί ...

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ
φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ
θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ
πρόσλημμα· ἢ γὰρ σὰρξ σου διαφθορὰν
οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς
Ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς
τὴν πλευρὰν Πλαστοουργέ μου, ἐξ αὐτῆς
εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας
Ἄδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς,

ὑπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ
ὑπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς
παντοδύναμος.

Καταβασία.

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας
ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται».

ᾠδὴ ς', Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός.

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη,
στέρνοις κητώοις Ἴωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν
τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ
δοθέντος· ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς
ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδία.
Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε».

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν , δόξα σοί.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἦς
μετέσχεσ σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου,
ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ
οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ
τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἷς
ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος.

Δόξα Πατρί ...

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ
πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ
σου, τῆς σαρκὸς ἢ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ' ἢ

Θεότης ἀπαθῆς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ
σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας,
καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ
ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ
γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν
τάφῳ, Κραταίε ζωαρχικῆ παλάμῃ, τὰ τοῦ
θανάτου, κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ
ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ
καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ
γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία.

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
κητώοις Ἴωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον
φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος,
ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε,
προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδία· Οἱ
φυλασσόμενοι μάτια καὶ ψευδῆ, ἔλεον
αὐτοῖς ἐγκατελίπετε».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β'

**Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὄραται,
καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν
μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ
ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον
μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ
ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ
ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ, Χριστὸς
ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.**

Ὁ Οἶκος

**Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ
ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις,
τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν
ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας
ἀπέκρυσσε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες
ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ
φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε,
καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο, μνημεῖα δὲ**

πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα
 ἠγέρθησαν ἁγίων Ἄνδρῶν. Ἄδης κάτω
 στενάζει, καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται
 συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν,
 τὰ δὲ Γύναια κράζουσι· Τοῦτο Σάββατόν
 ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς
 ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῆς ΙΕ' τοῦ μηνός Απριλίου, Μνήμη τοῦ
 Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν
 Μύροις τῆς Λυκίας.**

Στίχοι.

Θάμβος βλέπειν Κρήσκεντα τοῦ πυρὸς
 μέσον,
 Ἠγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.
 Κάτθανε καὶ Κρήσκης πέμπτη δεκάτη
 πυρὶ λαύρω.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων
 Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ
 Ἀναστασίας.**

Στίχοι.

Ἄμνοῦ Θεοῦ σφάπτουσιν ἀμνάδας δύο,
 Ἀναστασίαν καὶ Βασιλίссαν ἅμα.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
 Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, Ἐπισκόπου
 Ἀθηνῶν.**

Στίχοι.

Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον,
Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Θεοδώρου Πρεσβυτέρου,
καὶ Παυσολυπίου.**

Στίχοι.

Παυσολυπίῳ καὶ Θεοδώρῳ θύτη,
Δῶρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.

Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν
θεόσωμον Ταφήν, καὶ τὴν εἰς Ἄδου
Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν δι' ὧν τῆς
φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν,
πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχοι.

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία.
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ', Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ
ῥυσάμενος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ
φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους
κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ».

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοί.

Τετρωται Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος
τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ
σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοί.

Ὅλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος,
ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς
θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρί ...

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ
κατάθεσιν, ἢ τῶν ὄλων δέχεται ζωή, καὶ
τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μία ὑπῆρχεν, ἢ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ
ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, Θεότης Χριστοῦ,
σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων· **Λυτρωτά, ὁ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.**

Καταβασία.

**«Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ
ῤυσάμενος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ
φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους
κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων· **Λυτρωτά, ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ».****

Κανών α', Ὠδὴ η', Τριωδίου Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, δόξα σοί.

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἄδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθεν μέχρις Ἄδου ταμείων· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ ...

Πέπαυται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν Θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Καταβασία.

«Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ
σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ
γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις
οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται·
ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Κανὼν α', Ὠδὴ θ', Τριωδίου Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμός.**

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα
ἐν τάφῳ, ὄν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς,
συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ
δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ,
ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας».

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, δόξα σοί.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας
φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην,
ἄναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἄπνουν
ὀρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης,
σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι,
ὅπως μεγαλυνηθῶμαι.

Δόξα Πατρί ...

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἄλλα φρίττουσιν
 Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἠμφιεσμένον,
 βλέποντες στολήν, ἠμαγμένην Μῆτερ,
 τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ
 γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι
 αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἀγαλλιᾶσθω ἡ Κτίσις, εὐφραινέσθωσαν
 πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς
 ἐσκύλευται Ἄδης, μετὰ μύρων Γυναῖκες
 προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ
 Εὐα, λυτροῦμαι παγγελῆ, καὶ τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία.

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα
 ἐν τάφῳ, ὄν ἐν γαστρὶ ἄνευ σποραῶς,
 συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ
 δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ,
 ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ
 πόθῳ σε μεγαλύνοντας».

**Μετὰ ταῦτα ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ
 μέλους τὰ ἐπόμενα Τροπάρια, ἥτοι τὰ
 ἐγκώμια, μετὰ τοῦ Ἀμώμου, εἰς στάσεις
 τρεῖς, λέγοντες ἀνὰ Στίχον ἐξ αὐτοῦ μεθ'
 ἐν ἑκαστον Τροπάριον. Ἐκφωνεῖ δὲ ὁ
 πρῶτος Χορός.**

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ
πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Τὰ Ἐγκώμια.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ
Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο,
συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.
**Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν
αὐτόν.**

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ
οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις
δέ, καὶ τοῦ Ἄδου τοὺς νεκροὺς
ἐξανιστᾷς.

**Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.**

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ
τιμῶμεν τὴν Ταφὴν καὶ τὰ Πάθη σου, δι'
ᾧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

**Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ
φυλάξασθαι σφόδρα.**

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ
κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ
σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας
άνιστῶν.

ἽΟφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου...

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός,
τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ ἐλήλυθας; ἢ τὸ
γένος ἀπολῦσαι τῶν βροτῶν;
**Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἐν τῷ με
ἐπιβλέπειν...**

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός,
καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ
κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

**Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι
καρδίας...**

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ
θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ
ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ, τὴν ζωὴν.

**Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με
ἐγκαταλίπης ἕως σφόδρα.**

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακοῦργος
Χριστέ, ἐλογίσθης δικαιῶν ἡμᾶς
ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου
περνιστοῦ.

**Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ;**

Ὁ ὠραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς,
ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν
φύσιν ὠραῖσας τοῦ παντός.

**Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ
ἀπώση με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.**

Ἄδης πῶς ὑποίσει, Σῶτερ παρουσίαν
τὴν σὴν, καὶ μὴ θᾶπτον συνθλασθεῖη
σκοτούμενος, ἀστραπῆς φωτός σου
αἴγλη ἐκτυφλωθεῖς;

**Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου,
ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.**

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς,
τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέκρυψαι;
ὦ ἀφάτου, καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ

δικαιώματά σου.

Ἄπορεῖ καὶ φύσις, νοερά καὶ πληθὺς, ἡ
ἀσώματος Χριστέ τὸ μυστήριον, τῆς
ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

**Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ
κρίματα τοῦ στόματός σου.**

ὦ θαυμάτων ξένων! ὦ πραγμάτων
καινῶν! Ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς ἄπνους
φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

**Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου
ἐτέρφθην...**

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυσ, καὶ τῶν κόλπων
Χριστέ τῶν πατρῶων οὐδαμῶς
ἀπεφοίτησας, τοῦτο ξένον καὶ
παράδοξον ὁμοῦ.

**Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ
κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.**

Ἀληθῆς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεύς,
εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ συγκέκλεισαι,
ἐπεγνώσθης πάση κτίσει Ἰησοῦ.

**Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ
ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.**

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστουργέτα
Χριστέ, τὰ τοῦ Ἄδου ἐσαλεύθη θεμέλια,
καὶ μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.

**Ἄνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ
φυλάξω τοὺς λόγους σου.**

Ὁ τὴν γῆν κατέχων, τῇ δρακί νεκρωθεῖς,
σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχεται,
τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς Ἄδου συνοχῆς.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ

κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου
σου.

Ἐκ φθορᾶς ἀνέβης, ἡ ζωὴ μου Σωτήρ,
σοῦ θανόντος καὶ νεκροῖς
προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος
τοῦ Ἄδου τοὺς μοχλοὺς.

Πάροικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ, μὴ
ἀποκρύψης ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ὡς φωτὸς λυχνία, νῦν ἡ σὰρξ τοῦ Θεοῦ,
ὑπὸ γῆν ὡς ὑπὸ μόδιον κρύπτεται, καὶ
διώκει τὸν ἐν Ἄδῃ σκοτασμόν.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ
ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ
καιρῷ.

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθὺς,
Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμω συστεῖλαί σε, τὸν
ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρτοι
οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Νεκρωθεὶς βουλήσει, καὶ τεθεὶς ὑπὸ
γῆν, ζωοβρύτα Ἰησοῦ μου ἐζώωσας,
νεκρωθέντα παραβάσει με πικρᾶ.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ
ἐξουδένωσιν...

Ἦλλοιοῦτο πᾶσα, κτίσις πάθει τῷ σῶ·
πάντα γὰρ σοι Λόγε συνέπασχον,
συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Καὶ γὰρ ἐκάθησαν ἄρχοντες, καὶ κατ'
ἐμοῦ κατελάλουν...

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ἐν κοιλίᾳ λαβῶν,
Ἄδης ὁ παμφάγος ἐξήμεσεν, ἐξ αἰῶνος

οὓς κατέπιε νεκρούς.

**Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου
ἐστι...**

Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ,
καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας,
ἀναστάς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.
**Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν
με κατὰ τὸν λόγον σου.**

Ἐπὶ γῆς κατῆλθες, ἵνα σώσης Ἀδάμ, καὶ
ἐν γῆ μὴ εὐρηκῶς τοῦτον Δέσποτα,
μέχρις Ἄδου κατελήλυθας ζητῶν.
**Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ
ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

Συγκλονεῖται φόβῳ, πᾶσα Λόγε ἡ γῆ,
καὶ Φωσφόρος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε,
τοῦ μεγίστου γῆ κρυβέντος σου φωτός.
Ὅδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με...
Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἐκουσίως
Σωτήρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς
ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ
ἀμαρτιῶν.

**Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας,
βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.**
Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἄγνη,
μητρικῶς ὣς Ἰησοῦ ἐπιρραίνουσα,
ἀνεβόα· Πῶς κηδεύσω σε Υἱέ;
Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ...

Ὡσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους
γῆς, τὸν πολύχουν ἀποδέδωκας
ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς

ἔξ, Ἀδάμ.

Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ
κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, ὥσπερ ἥλιος νῦν, καὶ
νυκτὶ τῆ τοῦ θανάτου κεκάλυψαι, ἀλλ'
ἀνάτειλον φαιδρότερον Σωτήρ.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε...

Ὡς ἡλίου δίσκον, ἡ σελήνη Σωτήρ,
ἀποκρύπτει, καὶ σὲ τάφος νῦν ἔκρυψεν,
ἐκλιπόντα τοῦ θανάτου σαρκικῶς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν
ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Ἡ ζωὴ θανάτου, γευσαμένη Χριστός, ἐκ
θανάτου τοὺς βροτοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ
τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωὴν.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν
δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν
διὰ παντός.

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδάμ
φθονερῶς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τῆ
νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ
φανεῖς Ἀδάμ.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον
σου...

Νοεραὶ σε τάξεις, ἠπλωμένον νεκρόν,
καθορῶσαι δι' ἡμᾶς ἐξεπλήττοντο,
καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι Σωτήρ.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν
σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Καθελὼν σε Λόγε, ἀπὸ ξύλου νεκρόν, ἐν
μνημείῳ Ἰωσήφ νῦν κατέθετο. Ἄλλ'

ἀνάστα σώζων πάντας ὡς Θεός.
**Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά
 σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.**

Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκῶς,
 νῦν καὶ λύπης τούτοις γέγονας αἴτιος,
 καθορώμενος σαρκὶ ἄπνους νεκρός.
**Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ
 μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου
 ζῆσόν με.**

Ἵψωθεις ἐν ξύλῳ, καὶ τοὺς ζῶντας
 βροτούς, συνυψοῖς, ὑπὸ τὴν γῆν δὲ
 γενόμενος, τοὺς κειμένους δ' ὑπ' αὐτὴν
 ἐξανιστᾷς.

**Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς
 τὸν φόβον σου.**

Ὡσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκί,
 ὡς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐξανίστασαι,
 ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

**Περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν
 ὑπώπτευσά...**

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν
 εἰληφώς, τοῦ Ἀδάμ ἐξ ἧς τὴν Εὐαν
 διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς
 καθαρτικούς.

**Ἴδου ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.**

Ἐν κρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ ἀμνός,
 σὺ δ' ὑπαίθριος τυθεὶς ἀνεξίκακε,
 πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτήρ.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε...

Τίς ἐξείποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως

καινόν· ὁ δεσπότης γὰρ τῆς Κτίσεως
σήμερον, πάθος δέχεται, καὶ θνήσκει δι'
ἡμᾶς.

**Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι
λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.**

Ὁ ζωῆς ταμίας, πῶς ὁράται νεκρός;
ἐκπληττόμενοι οἱ Ἄγγελοι ἔκραζον, πῶς
δ' ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός:

**Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα...**

Λογχοτύκτου Σῶτερ, ἐκ πλευρᾶς σου
ζωὴν, τῆ ζωῆ τῆ ἐκ ζωῆς ἐξωσάση με,
ἐπιστάζεις καὶ ζωοῖς με σὺν αὐτῇ.

**Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.**

Ἀπλωθεὶς ἐν ξύλῳ, συνηγάγω βροτούς,
τὴν πλευράν σου δὲ νυγεῖς τὴν
ζωήρητον, πᾶσιν ἄφεσιν πηγάζεις
Ἰησοῦ.

**Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.**

Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς,
καὶ κηδεύει ὡς νεκρὸν εὐσχημόνως σε,
καὶ θαμβεῖταιί σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

**Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου
ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.**

Ὑπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητός,
ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς
ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἅς

ἠγάπησα σφόδρα.

Κἄν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός,
ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς
ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

**Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς
ἐντολάς σου, ὡς ἠγάπησα.**

Κἄν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός,
νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας,
τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτήν.

**Καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί
σου.**

Ὡ χαρὰς ἐκείνης! ὦ πολλῆς ἠδονῆς! ἥς
περ τοὺς ἐν Ἄδη πεπλήρωσας, ἐν
πυθμέσι φῶς ἀστράψας ζοφεροῖς.

**Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ
σου...**

Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ἀνυμνῶ τὴν
Ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος
Φιλάνθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν
φθοροποιῶν.

**Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει
μου...**

Κατὰ σοῦ ῥομφαία, ἐστιλβοῦτο Χριστέ,
καὶ ῥομφαία ἰσχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται,
καὶ ῥομφαία δὲ τροποῦται τῆς Ἐδέμ.

**Ἵπερήφανοι παρηνόμουν ἕως
σφόδρα...**

Ἡ Ἀμνὰς τὸν Ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ,
ταῖς αἰκίσι βαλλομένη ἠλάλαζε,
συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾷν.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ'

αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
 Κἂν ἐνθάπτη τάφῳ, κἂν εἰς Ἄδου μολῆς,
 ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς τάφους ἐκένωσας,
 καὶ τὸν Ἄδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.
 Ἄθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν,
 τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον
 σου.

Ἐκουσίως Σῶτερ, κατελθὼν ὑπὸ γῆν,
 νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας,
 καὶ ἀνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῇ.
 Ψαλτὰ ἧσάν σοι τὰ δικαιώματά σου...
 Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς,
 ἐπονείδιστον ὑπέμεινε θάνατον, φρίττει
 ἥλιος, καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.
 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου,
 Κύριε...

Ὡς πικρᾶς ἐκ κρήνης, τῆς Ἰούδα φυλῆς,
 οἱ ἀπόγονοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν
 τροφέα μανναδότην Ἰησοῦν.
 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά
 σου ἐξεζήτησα.

Ὁ Κριτῆς ὡς κριτός, πρὸ Πιλάτου κριτοῦ,
 καὶ παρίστατο καὶ θάνατον ἄδικον,
 κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.
 Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ
 φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἄλαζὼν Ἰσραήλ, μαιφόνε λαέ, τί παθῶν
 τὸν Βαραββᾶν ἠλευθέρωσας; τὸν
 Σωτῆρα δὲ παρέδωκας Σταυρῶ;
 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὄλῃ
 καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν

σου.

Ὁ χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς
γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας
ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι
τῷ σῷ.

**Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ
μαρτύριά σου.**

Ὑπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρί, μέχρις
Ἄδου τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ
ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

**Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἔταράχθην, τοῦ
φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.**

Οἴμοι φῶς τοῦ Κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ
ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ
Παρθένος θρηνηδοῦσα γοερῶς.

**Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν
μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ
ἐπελαθόμην.**

Φθονουργέ, φονουργέ, καὶ ἀλάστορ
λαέ, κἂν σινδόνας καὶ αὐτὸ τὸ
σουδάριον, αἰσχύνθητι, ἀναστάντος τοῦ
Χριστοῦ.

**Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ
ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου.**

Δεῦρο δὴ μιὰρέ, φονευτὰ μαθητὰ, καὶ
τὸν τρόπον τῆς κακίας σου δεῖξόν μοι,
δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

**Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν
φοβουμένων σε...**

Ὡς φιλάνθρωπός τίς, ὑποκρίνη μωρὲ καὶ
 τυφλὲ πανωλεθρότατε ἄσπονδε, ὁ τὸ
 μύρον πεπρακῶς διὰ τιμῆς.

**Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ...
 Οὐρανίου μύρου, ποίαν ἔσχες τιμὴν,
 τοῦ τιμίου τί ἐδέξω ἀντάξιον, λύσσαν
 εὔρες καταρώτατε Σατάν.**

**Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου
 σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.**

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπῆ,
 κενουμένου εἰς ψυχῆς ἰλαστήριον, πῶς
 χρυσῷ ἀπεμπολεῖς τὸν Φωταυγῆ;

**Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν
 δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου
 ἐπίστευσα.**

Ὡ Θεὲ καὶ Λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή, πῶς
 ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον; νῦν
 σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

**Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ
 ἐπλημμέλησα...**

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων
 πηγάς, ἡ Θεόνυμφος Παρθένος
 ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν
 μου Ἰησοῦν;

**Χριστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ
 χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.**

Ὡ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων
 πληθύς, κλαύσατε καὶ πάντα
 θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 Μητρί.

**Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία
ὑπερηφάνων...**

Πότε ἴδω Σῶτερ, σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν
χαρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς καρδίας μου; ἢ
Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.

**Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ
δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.**

Κἂν ὡς πέτρα Σῶτερ, ἡ ἀκρότομος σύ,
κατεδέξω τὴν τομὴν, ἀλλ' ἐπήγασας,
ζῶν τὸ ρεῖθρον ὡς πηγὴ ὦν τῆς ζωῆς.

**Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως
ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.**

Ὡς ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν
ποταμόν, τῆς πλευρᾶς σου προχεοῦσης
ἀρδόμενοι, τὴν ἀθάνατον καρπούμεθα
ζωήν.

**Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.**

Θέλων ὥφθης Λόγε, ἐν τῷ τάφῳ νεκρός,
ἀλλὰ ζῆς, καὶ τοὺς βροτοὺς ὡς
προεῖρηκας, ἀναστάσει σου Σωτήρ μου
ἐγερεῖς.

Δόξα ...

Ἄνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεόν,
σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι,
καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου Ταφὴν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ
τιμῶμεν τὴν Ταφὴν τὴν τριήμερον, τοῦ
Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ
Ἄγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο,
συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι εὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Καὶ θυμιάσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα
τῆς δευτέρας στάσεως**

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ Ἦχος πλ. α'.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην,
τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα,
καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν
με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς
ἐντολάς σου.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων
Κτίστην· τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν
ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς
φθορᾶς.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με, καὶ
εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους
σου ἐπήλπισα.

Ἐφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη,
σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ,
δύσαντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ
κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς
με.

Ἐπνωσας Χριστέ, τὸν φυσίζων ὕπνον
ἐν τάφῳ, καὶ βαρέως ὕπνου ἐξήγειρας,
τοῦ τῆς ἀμαρτίας, τὸ τῶν ἀνθρώπων
γένος.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ
παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ
δούλῳ σου.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνον ἔτεκόν σε
Τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ
σῷ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ Σεμνή.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ
ζήσομαι...

Ἄνω σε Σωτήρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ
συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἠπλωμένον
γῆ, φρίττουσιν ὀρῶντα τὰ Σεραφίμ.

**Αίσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι
ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ...**

Ἐρήνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῆ σῆ
σταυρώσει, κρύπτουσι φωστῆρες Λόγε
τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος Ἥλιε ὑπὸ γῆν.
**Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε,
καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.**
Γῆς ὁ καταρχάς, μόνῳ νεύματι πήξας τὸν
γῦρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδου
γῆν· φρίξον τῷ θεάματι οὐρανέ.

**Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.**
Ἔδυσ ὑπὸ γῆν ὁ τὸν ἄνθρωπον χειρὶ σου
πλάσας, ἵν' ἐξαναστήσης τοῦ πτώματος,
τῶν βροτῶν τὰ στίφη, πανσθενεστάτῳ
κράτει.

**Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ
μου...**

Θρῆνον ἱερόν, δεῦτε ἄσωμεν Χριστῷ
θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες
πρὶν, ἵνα καὶ τὸ Χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν
αὐταῖς.

**Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν
σου...**

Μύρον ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις
Λόγε· ὅθεν σοι καὶ μύρα προσέφερον,
Μυροφόροι μύρα ζῶντι Θεῷ

**Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.**

Ἄδου μὲν ταφεῖς, τὰ βασίλεια Χριστέ
συντρίβεις, θάνατον θανάτῳ δέ

θανατοῖς, καὶ φθορᾶς λυτροῦσαι τοὺς
γηγενεῖς.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;
Ὶρεῖθρα τῆς ζωῆς, ἡ προχέουσα Θεοῦ
σοφία, τάφον ὑπεισδύσα ζωοποιεῖ, τοὺς
ἐν τοῖς ἀδύτοις Ἰδοῦ μυχοῖς.

**Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.**

Ἵνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω
συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαὶ θανάτῳ
θέλων σαρκί. Μητὲρ οὖν μὴ κόπτου τοῖς
ὄδυρμοῖς.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια...

Ἔδυσ ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς
δικαιοσύνης καὶ νεκροὺς ὡσπερ ἐξ
ὑπνου ἐξήγειρας, ἐκδιώξας ἅπαν, τὸ ἐν
τῷ Ἰδοῦ σκότος.

**Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς
σου.**

Κόκκος διφυῆς, ὁ φυσίζωος ἐν γῆς
λαγόσι, σπείρεται σὺν δάκρυσιν
σήμερον, ἀλλ' ἀναβλαστήσας, Κόσμον
χαροποιήσει.

**Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ
φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός
σου.**

Ἐπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν
Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς Ἰδοῦ
φοιτήσαντος, ἀναστὰς μὲν νῦν καὶ
πάλαι πεπτωκώς.

**Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου
διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.**

Σπένδει σοι χοάς, ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ
δακρύων, σαρκικῶς κατατεθέντι ἐν
μνήματι, ἐκβοῶσα· Τέκνον, ἀνάστα ὡς
προέφης.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου...

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ
συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίους
θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις
μέλπει σοι Σωτήρ.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα...

Ἦλοις σε Σταυρῷ, πεπαρμένον ἡ σὴ
Μήτηρ Λόγε, βλέψασα τοῖς ἦλοις λύπης
πικρᾶς, βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχὴν.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστι...

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν ἡ Μήτηρ
καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ
πικρόν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει
πικρῶς.

**Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι, τῶν
δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς
με.**

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ
σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικόν
σου σφαγὴν, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν
κλαυθμῷ.

**Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.**

Ἦμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς
μύσω Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δέ

κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

**Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ
ἀπολέσαι με...**

Ἕμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος
ἐπιταφίους, ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι
νῦν, ἄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφίμ.
**Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα
ἢ ἐντολή σου σφόδρα.**

Δύνεις ὑπὸ γῆν, Σῶτερ Ἥλιε
δικαιοσύνης· ὄθεν ἢ τεκοῦσα Σελήνη σε,
ταῖς λύπαις ἐκλείπει, σῆς θέας
στερουμένη.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε!

Ἐφριξεν ὀρῶν, Σῶτερ, Ἄδης σε τὸν
ζωοδότην, πλοῦτον τὸν ἐκείνου
σκυλεύοντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνας,
αἰωνίου τε ἐγείροντα νεκρούς.

**Ἐπὲρ τοὺς ἐχθρούς σου ἐσόφισάς με τὴν
ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστι.**

Ἕλιος φαιδρόν, ἀπαστράπτει μετὰ
νύκτα Λόγε, καὶ σὺ δ' ἀναστὰς
ἐξαστράψεως, μετὰ θάνατον φαιδρῶς
ὡς ἐκ παστοῦ.

**Ἐπὲρ πάντα τοὺς διδάσκοντάς με
συνῆκα...**

Γῆ σε πλαστουργέ, ὑπὸ κόλπους
δεξαμένη τρόμω, συσχεθεῖσα Σῶτερ
τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκρούς τῷ
τιναγμῷ.

**Ἐπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.**

Μύροις σὲ Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ
 Εὐσχήμων, νῦν καινοπρεπῶς
 περιστεύσαντες· Φρίξον, ἀνεβόων, πᾶσα
 ἡ γῆ.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσά τοὺς
 πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς
 λόγους σου.

Ἔδυσ Φωτουργέ, καὶ συνέδου σοὶ τὸ φῶς
 ἡλίου, τρόμω δὲ ἡ Κτίσις συνεχεται,
 πάντων σε κηρύττουσα Ποιητήν.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι
 σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγωνον
 καλύπτει λίθον, ἄνθρωπος θνητὸς δ' ὡς
 θνητὸν Θεόν, κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ·
 φρίξον ἡ γῆ !

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια
 σου! ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἴδε Μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν
 Μητέρα, Τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς
 γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύουσα ἡ Ἄγνη.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ
 τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς
 Ἰουδαίους, ἐν Σταυρῷ ταθεὶς οὐκ
 ἐνέκρωσας, ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων
 τοὺς νεκρούς.

Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ
 φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ
 πάσχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξαναστάς

ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τους
βροτοὺς θείαις αὐγαῖς.

ᾠμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἔδυσ τῆ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν
φωσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ
ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε...

Ἦλιος ὁμοῦ, καὶ σελήνη σκοτισθέντες
Σῶτερ, δούλους εὐνοοῦντας εἰκόνιζον,
οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολάς.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου
εὐδόκησον δῆ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά
σου δίδαξόν με.

Οἶδέ σε Θεόν, Ἐκατόνταρχος κὰν
ἐνεκρώθης, πῶς σε οὖν Θεέ μου ψαύσω
χερσί; φρίττω, ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου
διαπαντός...

Ἐπνωσεν Ἀδάμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς
ἐξάγει· σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ,
βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου Κόσμῳ ζωὴν.

Ἐθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ
τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐπνωσας μικρόν, καὶ ἐζώωσας τοὺς
τεθνεῶτας, καὶ ἐξαναστάς ἐξανέστησας,
τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου
εἰσιν.

Ἦρθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς

σωτηρίας, τὸν οἶνον ζωήρρυτε ἄμπελε·
 Δοξάζω τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

**Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ
 δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι'
 ἀντάμειψιν.**

Πῶς οἱ νοεροί, Ταγματάρχαι σε Σωτὴρ
 ὀρῶντες, γυμνὸν ἤμαγμένον
 κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν
 σταυρωτῶν.,

**Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου
 ἠγάπησα.**

Ἄραβιανόν, σκολιώτατον γένος
 Ἑβραίων, ἔγνωσ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ
 ναοῦ· διὰ τί κατέκρινας τὸν Χριστόν.

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ...
 Χλαῖναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμήτορα
 πάντων ἐνδύεις, ὃς τὸν οὐρανὸν
 κατεστέρωσε, καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε
 θαυμαστῶς.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι...

Ὡσπερ πελεκάν, τετρωμένος τὴν
 πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας
 παῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικoὺς
 αὐτοῖς κρουνοὺς.

**Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ
 ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ
 τῆς προσδοκίας μου.**

Ἦλιον τὸ πρὶν, Ἰησοῦς τοὺς ἄλλοφύλους
 κόπτων, ἔστησεν, αὐτὸς δὲ ἀπέκρυσας,
 καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι...

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας
οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι
εὐδόκησας, καὶ εἰς Ἄδην καταβέβηκας
Χριστέ.

**Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων
σου...**

Ἦρθη σταυρωθεὶς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν
κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν
προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐσείετο
δεινῶς.

**Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας
τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο
ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.**

Οἴμοι ὦ Υἱέ! ἡ Ἀπείρανδρος θρηνεῖ καὶ
λέγει· ὄν ὡς Βασιλέα γὰρ ἠλπίζον,
κατάκριτον νῦν βλέπω ἐν Σταυρῷ.
**Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας μου...**

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε
κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη
τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην...

Φεῦ! τοῦ Συμεών, ἐκτετέλεσται ἡ
προφητεία· ἡ γὰρ σὴ ρομφαία
διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν
Ἐμμανουήλ.

Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν...

Κἂν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε ὦ
Ἰουδαῖοι, οὓς ὁ ζωοδότης ἀνέστησεν, ὃν
ὕμεῖς ἐκτείνατε φθονερῶς

**Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ
σωτήριόν σου...**

Ἐφριξεν ἰδών, τὸ ἀόρατον φῶς σὲ
Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον
ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ
φῶς.

**Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου
δίδαξόν με.**

Ἐκλαιε πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ
σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἐώρακε, σὲ
τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Δοῦλός σου εἰμι ἐγώ, συνέτισόν με...

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ πανάφθορος
Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς
σοι ἐφθέγγετο. Μὴ βραδύνης ἡ ζωὴ ἐν
τοῖς νεκροῖς.

**Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ,
διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.**

Ἄδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σε
εἶδεν, Ἦλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ
ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

**Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου
ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.**

Μέγα καί, φρικτόν, Σῶτερ θέαμα νῦν
καθορᾶται ! ὁ ζωῆς γὰρ θέλων
παραίτιος, θάνατον ὑπέστη, ζωῶσαι
θέλων πάντας.

**Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου
κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον
ἐμίσησα.**

Νύττη τὴν πλευράν, καὶ ἠλοῦσαι
Δέσποτα τὰς χεῖρας, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς
σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν, χειρῶν
τῶν Προπατόρων.

**Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο
ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.**

Πρὶν τὸν τῆς Ῥαχὴλ, υἱὸν ἔκλαυσεν ἅπας
κατ' οἶκον, νῦν τὸν τῆς Παρθένου
ἐκόψατο, Μαθητῶν χορεία σὺν τῇ
Μητρί.

**Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ
συνετιεῖ νηπίους.**

Ῥάπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν
σιαγόني, τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον
πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θλάσαντος
τοῦ θηρός.

**Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσά
πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἐπεπόθουν.**

Ὑμνοὶς σου Χριστέ, νῦν τὴν Σταύρωσιν
καὶ τὴν Ταφὴν τε, ἅπαντες πιστοὶ
ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες
σῆ ταφῆ.

Δόξα ...

Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα,
σκῆπτρα τῶν Ἀνάκτων κραταίωσον,
κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τέξασα ζωὴν, Παναμώμητε ἀγνή
Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ

σκάνδαλα, καὶ βράβευσον εἰρήνην ὡς
ἀγαθή.

**Καὶ πάλιν παρὰ τῶν δύο Χορῶν τὸ
πρῶτον.**

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην,
τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα,
καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ
ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Αμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ Ἦχος γ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ Ταφῇ σου,
προσφέρουσι Χριστέ μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με κατὰ
τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Καθελὼν τοῦ ξύλου, ὁ Ἄριμαθαῖος, ἐν
τάφῳ σε κηδεύει.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου
πᾶσα ἀνομία.

Μυροφόροι ἦλθον, μύρα σοι Χριστέ
μου, κομίζουσαι προφρόνως.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς
σου.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους,
προσοίσωμεν τῷ Κτίστη.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις
πάντες, μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ
ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν
νόμον σου.

Ἰωσήφ τρισμάκαρ, κήδευσον τὸ σῶμα,
Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις
σου.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν
πτέρναν, κατὰ τοῦ Εὐεργέτου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου,
καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, φέρουσι τῷ
Σωτῆρι, χολὴν ἅμα καὶ ὄξος.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζήλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο
τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Ἦ τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς
Χριστοκτονίας, τῆς τῶν
προφητοκτόνων!

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα,
καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ
μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Νεώτερος ἐγὼ εἶμι, καὶ ἐξουδενωμένος,
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Τὸν ῥύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος
κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.

Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ
στόμα, Ἑβραίων παρανόμων.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με, αἱ
ἐντολαί σου μελέτη μου.

Ἑβραίων παρανόμων, ἐν σκολιαῖς
πορείαις, τρίβολοι καὶ παγίδες.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἴωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ,
νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά
σου ἐκζητήσω.

Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ κράτει,
τὸν Ἄδην καθελόντι.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύριά σου.

Ἵπτιον ὀρῶσα, ἡ Πάναγνός σε Λόγε,
μητροπρεπῶς ἐθρήνει.

Προέφθασα ἐν ἀωρία καὶ ἐκέκραξα, εἰς
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

ἽΩ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκυτότον μου
Τέκνον, ποῦ ἔδου σου τὸ κάλλος;

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς
ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

Θρῆνον συνεκίνει, ἡ πάναγνός σου
Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ
ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.

Γύναια σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι,
Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με
ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου
ἐμακρύνθησαν.

Θάνατον θανάτῳ, σὺ θανατοῖς Θεέ μου,
θεία σου δυναστεία.

Ἐγγὺς εἶ σύ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί
σου ἀλήθεια.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς
λυτροῦται, σοφία σῆ Θεέ μου.

Καταρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου,

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
 Πρὸς τὸν πυθμένα Ἰδοῦ, κατήχθη ὁ
 προδότης, διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.
 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με,
 ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὁδοὶ τοῦ
 τρισαθλίου, παράφρονος Ἰούδα.
 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με,
 διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
 Συναπολοῦνται πάντες, οἱ σταυρωταί
 σου Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ.
 Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι
 τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
 Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται
 πάντες, οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.
 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε, κατὰ τὸ
 κρῖμά σου ζῆσόν με.
 Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου
 πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;
 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές
 με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ
 ἐξέκλινα.
 Ἡ δάμαλις τὸν μόσχον, ἐν Ξύλῳ
 κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὀρῶσα.
 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι
 τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
 Σῶμα τὸ ζωηφόρον, ὁ Ἰωσήφ κηδεύει,
 μετὰ τοῦ Νικοδήμου.
 Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα,
 Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
 Ἀνέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς

δακρυροοῦσα, τὰ σπλάγχνα
κεντουμένη.

Ἄρχῃ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου.

Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν
μου Τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;
Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ
ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ
καρδία μου.

Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὐαν, ἐλευθερῶσαι
Μῆτερ, μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.
Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς
ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.

Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν
εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.
Ἄδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν
δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ὅξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν οἰκτίρμον,
τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἰκρίῳ προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν
σου, στύλω νεφέλης σκέπων.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον
σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ, τῷ τάφῳ
προσελθοῦσαι, προσέφερόν σοι μύρα.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε,
καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἀνάστηθι οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν

βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ Ἄδου.
 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου,
 καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
 Ἀνάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ,
 δακρυροοῦσα λέγει.
 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
 μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου
 ἐναντίον σου, Κύριε.
 Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων
 Λόγε, τῆς σὲ ἀγνῶς Τεκούσης.
 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου,
 Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν
 με.
 Οὐράνιοι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ
 φόβῳ, νεκρὸν σε καθορῶσαι.
 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου,
 Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.
 Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ πάθη σου
 τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.
 Ἐξερεύξαιτο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν
 διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
 ὦ φρικτὸν καὶ ξένον, θέαμα Θεοῦ Λόγε!
 πῶς γῆ σε συγκαλύπτει;
 Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου,
 ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
 Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε,
 καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.
 Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι
 τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.
 Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ πάναγνός σου
 Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθέντα.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ
ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ.
Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ
φρικτὴν σου, Ταφὴν τοῦ πάντων
Κτίστου.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ
τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἔρραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι
μύρα, λίαν πρωῖ ἐλθοῦσαι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός,
ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Εἰρήνην Ἐκκλησία, λαῶ σου σωτηρίαν,
δώρησαι σῆ Ἐγέρσει.

Δόξα ...

Ἦ Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ
Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἴδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, Ἀνάστασιν
Παρθένε, ἀξίωσον σοὺς δούλους.

Καὶ πάλιν παρὰ τῶν δύο Χορῶν
τὸ πρῶτον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου,
προσφέρουσι, Χριστέ μου.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστέ
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
 Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ
 ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αμήν.

Εὐλογητάρια Ἦχος πλ. α'.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.**

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν
 σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου
 δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν
 ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου
 πάντας ἐλευθερώσαντα.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.**

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὧ
 Μαθήτριάι κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ
 τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς
 Μυροφόροις. "Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ

ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη,
πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ
καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δὲ Ἀπόστόλοις εἶπατε.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ
ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα ... Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς
Σεραφίμ, κράζοντες· τὸ Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς,
ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ
σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα Δόξα
σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ').**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, **Χριστῷ τῷ**

Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β' Τοῦτο
λέγεται ἐκ γ' μόνον, καὶ οὐδὲν ἄλλο.**

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. γ'

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· (Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· (Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος β'

Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα
παλάμη τὴν Κτίσιν, καλύπτει λίθος, τὸν
καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς οὐρανοὺς, ὑπνοῖ
ἡ ζωὴ, καὶ Ἄδης τρέμει, καὶ Ἀδὰμ τῶν
δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ
οἰκονομίᾳ, δι' ἧς τελέσας πάντα,
σαββατισμὸν αἰώνιον ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν
παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος β'.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα
κατάπαυσις; Ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν
διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ
σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων
σαββατισμόν. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀνάστα ὁ
Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις
εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ

**χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.**

Ἦχος β'.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τάφῳ
κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους
ζωοποιήσῃ, δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰουδα
ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ
ἐκβοήσωμεν· Ἀναπесῶν κεκοίμησαι ὡς
λέων, τίς ἐγερεῖ σε Βασιλεῦ; ἀλλ'
ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἑαυτὸν
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως· Κύριε δόξα σοι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος πλ. β'..

Ἠτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ
ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ·
ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ
παστάδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας
κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας
Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Δόξα ... Ἦχος πλ. β'..

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας
Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ
εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν
ἐβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον
Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς
καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσεν
ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ
Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ

τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ
σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν
ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως,
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν ... Ἦχος β'.

**Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε·** διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ
σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ
Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα
νενέκρωται, ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ
θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες
βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

• **Δοξολογία Μεγάλη.**

- **Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.** Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.
 - **Ἵμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.**
 - **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα,**
 - **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν**

τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

- **Π**ρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- **Ὅ**τι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- **Κ**αθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- **Γ**ένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- **Κ**ύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

- **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**
 - **Ὅτι** παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
 - **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**
 - **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
 - **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
 - **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
 - **Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.**
 - **Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**
 - **Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
 - **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').**
- **Δόξα Καὶ νῦν...**
 - **Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
 - **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἐξοδος – Λιτάνευσις Επιταφίου.

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ
 ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ
 ἀστραπῇ τῆς θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
 τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
 ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 ἐπουρανίων ἐκραύγαζον. **Ζωοδότα**
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί ...

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ
 μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα. Τὰ μύρα
 τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς
 δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου
 καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι
 καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν
 μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἰηχος β'

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ
 συσχεθῆναι κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς
 τοῦ Ἄδου καταπτώσεως, λυτρώσης τὸ
 ἀνθρώπινον, καὶ ἀθανατίσας, ζωώσης
 ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί ...

Καὶ

ἀθανατίσας, ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς
 ἀθάνατος.

Καὶ νῦν ...

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι

κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ Ἄδου
καταπτώσεως, λυτρώσης τὸ ἀνθρώπινον
καὶ
ἀθανατίσας, ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς
ἀθάνατος.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν.
Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσιν ἡμῶν
ἠκούσαμεν.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΛΖ', 1-14).

Ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ Κυρίου, καὶ
ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ
ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο
ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, καὶ
περιήγαγέ με ἐπ' αὐτά, κύκλωθεν κύκλω·
καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου
τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα. Καὶ
εἶπε πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται
τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε,
σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με·
Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ
ἐρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε
λόγον Κυρίου, τάδε λέγει Κύριος τοῖς
ὀστέοις τούτοις. Ἴδου ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς
πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα,
καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ
ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου
εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι

ἐγὼ εἶμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσα,
 καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ
 ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμῷ προφητεῦσαι,
 καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ προσήγαγε τὰ
 ὀστᾶ, ἐκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν
 αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ
 νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ
 ἀνέβαιναν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ
 πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς
 με· Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ
 ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἶπέ τῷ
 πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἐκ
 τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ
 ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους,
 καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσα, καθ'
 ὅ, τι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς
 αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ
 ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν,
 συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε
 Κύριος πρὸς με, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ
 ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν,
 αὐτοὶ λέγουσι. Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ
 ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
 διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο
 προφήτευσον, καὶ εἶπέ πρὸς αὐτούς.
 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἴδου ἐγὼ
 ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω
 ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω
 ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
 γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Κύριος, ἐν τῷ
 ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ

ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Ε', 6-8, Γαλ. Γ', 13-14).

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· Γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλειπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ,
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Ιερὸν Εὐαγγέλιον.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Κατὰ Ματθαῖον

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν
Παρασκευὴν συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες,
Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος
εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι

τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε
 ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν
 αὐτὸν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ, Ἠγέρθη ἀπὸ
 τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη
 χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη αὐτοῖς ὁ
 Πιλᾶτος, Ἔχετε κουστωδία· ὑπάγετε
 ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ
 πορευθέντες ἠσφάλισαντο τὸν τάφον
 σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς
 κουστωδίας

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
 σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
 Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
 τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων

καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
 μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
 Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
 εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
 Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
 φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμήν.**

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
 τα ταπεινά εφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ
 σου ὀκκατι ἐπιβλέπων ἐπὶ πάσαν τὴν
 κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αυχένα τῆς
 ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθα
 σου, ἅγιε ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χεῖρα σου
 τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου
 καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἰ τι
 ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
 ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός
 συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
 ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.**

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

ΧΟΡΟΣ: Ἄμήν.

Ἀπόλυσις.**ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!****Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.****ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.****Ἀμήν.****Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.****ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.****Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.****ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.****Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.**

**Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε,
δόξα σοι.**

ΙΕΡΕΥΣ: : Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ
φρικτὰ πάθη καὶ τὸν Ζωοποιὸν Σταυρὸν
καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκί
καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν
τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων
ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ
ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἁγίου **(τοῦ ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰσακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ
ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

